

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE

VDSS sodba Pdp 749/2016

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2017:PDP.749.2016

Evidenčna številka: VDS0016989

Datum odločbe: 19.01.2017

Senat: Jelka Zorman Bogunovič (preds.), Valerija Nahtigal Čurman (poroč.), Marko Hafner

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: transformacija pogodbe o *zaposlitvi* - *pogodba o zaposlitvi* za določen čas - projektno delo

Zveza: ZJU člen 69, 69/3. ZDR-1 člen 54, 54/11, 55. ZDR člen 53.

Jedro

Tožnica je opravljala isto delo več kot dve leti, pri čemer je šlo za projektno delo le v manjšem delu cca. 20 %, saj je tožnica večino časa opravljala redno delo, to je v 80 %, in to ves čas zaposlitve od 1. 10. 2011 do 29. 12. 2016. Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da pogodbe o *zaposlitvi* niso bile sklenjene za čas trajanja projekta, tožnica pa je večino dela delala na rednem delu v višini 80 %. Zato je pravilno zaključilo, da so bile tožnične pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas sklenjene nezakonito in je prišlo do transformacije delovnega razmerja za določen čas v nedoločen čas.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani del sodbe sodišča prve stopnje.

II. Tožeča stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je izdalo sodbo, s katero je razsodilo, da se ugotovi, da sta sklep toženke št. ... z dne 6. 10. 2015 in sklep komisije za pritožbe iz delovnega razmerja št. ... z dne 18. 11. 2015 nezakonita in se odpravita ter da se ugotovi, da ima tožnica s toženko sklenjeno pogodbo o *zaposlitvi* za nedoločen čas od 30. 11. 2015 (I. točka izreka). Zavrnilo je tožbeni zahtevek, da je dolžna toženka tožnici izročiti v podpis pogodbo o *zaposlitvi* za nedoločen čas za delovno mesto sistemski administrator VII/1 s pravicami in obveznostmi, kot izhajajo iz pogodbe o *zaposlitvi* z dne 23. 6. 2015 (II. točka izreka). Odločilo je, da je toženka dolžna tožnici plačati stroške postopka v višini 699,70 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od poteka izpolnitvenega roka do plačila, v roku 8 dni, pod izvršbo (III. točka izreka).

2. Tožena stranka vlaga pravočasno pritožbo zoper I. in III. točko izreka iz vseh pritožbenih razlogov iz prvega odstavka 338. člena ZPP v zvezi z 19. členom ZDSS. Pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbi ugodi, sodbo sodišča prve stopnje pa v izpodbijanem delu spremeni tako, da tožbeni zahtevek zavrne v celoti oziroma zadevo vrne sodišču prve stopnje v ponovno odločanje. Tožena stranka se z odločitvijo sodišča ne strinja. Tožnica je v predhodnem postopku pri delodajalcu zatrjevala, da je imela s toženo stranko sklenjeni dve pogodbi o *zaposlitvi* s tem, da je delo systemskega administratorja VII/1 opravljala več kot 2 leti, torej že od 15. 9. 2013. Pri tem je v času predhodnega postopka zatrjevala, da opravlja isto delo v okviru istega projekta že več kot dve leti. Sodišče v točki 13 obrazložitve izrecno navaja, da ne vidi nič nezakonitega v tem, da je tožena stranka s tožnico sklepala pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas za projektno delo, prav tako nima pomislekov glede sklepanja pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas z dne 23. 6. 2015, saj je prišlo do podaljšanja projekta in je tožena stranka ravnala povsem zakonito tako, da je s tožnico sklenila delovno razmerje. Nadalje sodišče ugotavlja, da bi tožena stranka s tožnico lahko sklenila pogodbo o *zaposlitvi* za določen čas, krajši od celotnega trajanja projekta, če pa je sklenila pogodbo o *zaposlitvi* za isto delo za več kot dve leti, pa bi morala to skleniti za celotno trajanje projekta. Sodišče ne obrazloži, zakaj sta izpodbijana sklepa tožene stranke nezakonita. Nasprotno predhodnim ugotovitvam pa sodišče šteje, da kljub temu, da je bila zaposlena na dveh različnih delovnih mestih, opravlja pretežno isto delo, ki v večini (80 %) sploh ni bilo delo v okviru projekta, ampak je šlo za delo v okviru rednega dela pri toženi stranki. Pri tem sodišče samo s seboj v nasprotju zatrjuje, da pogodbe o *zaposlitvi* niso nezakonite, ker je kot razlog opravljanja operacija A., v okviru katerega je potekalo več projektov. Podana je absolutna bistvena kršitev pravil postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, saj ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, zlasti pa je izrek nerazumljiv, oziroma nasprotuje samemu sebi in razlogom sodbe oziroma sodba sploh ne navaja razlogov o odločilnih dejstvih oziroma so ti razlogi nejasni in s seboj v nasprotju. Tožnica je izpovedala, da je njeno delo, ko se je zamenjalo ime delovnega mesta, ostalo isto, dodale so se še druge naloge, kar je skladno z opisom del in nalog in potrjuje navedbe tožene stranke, da torej tožnica ni več opravljala istega dela, temveč je z *zaposlitvijo* na novem delovnem mestu dobila dodatne zadolžitve. Tožnica je v tožbi navedla zgolj to, da je delala isto delo v okviru istega projekta (ni zatrjevala, da je šlo za redne delovne naloge). Tožena stranka vztraja, da je pri sklenitvi vseh pogodb o *zaposlitvi* ravnala povsem zakonito, saj je s tožnico sklenila najprej pogodbo o *zaposlitvi* za delovno mesto poslovni sekretar za določen čas (manj oziroma točno dveh let), nato pa za ves predvideni čas trajanja projekta aneks k tej pogodbi za novo delovno mesto (systemski administrator). Projekt je bil ob sklenitvi prve pogodbe predviden do 30. 6. 2015, šele na to pa podaljšan. Tožena stranka še poudarja, da se tožbeni zahtevek (in tudi izrek sodišča v I. točki) glasi na ugotovitev, da ima tožnica s toženo stranko sklenjeno pogodbo o *zaposlitvi* za nedoločen čas od 30. 11. 2005 dalje, kar je v nasprotju z razlogi sodbe, kaže pa tudi na to, da je tožnica kot nezakonito smatrala le zadnjo pogodbo o *zaposlitvi*.

3. Tožnica podaja odgovor na pritožbo in v celoti prereka pritožbene navedbe tožene stranke ter pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbo kot neutemeljeno zavrne in potrdi sodbo sodišča prve stopnje ter toženi stranki naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Navaja, da drži, da je sodišče v 14. točki uvodoma navedlo, da sklepanje pogodb za določen čas, ki so krajše od trajanja projekta samo po sebi ni sporno in nezakonito. Vsakdo ima pravico, da sklene pogodbo o *zaposlitvi* za določen čas, ki se izteče še pred koncem projekta. Drugačna interpretacija bi bila napačna. Sodišče tudi jasno obrazloži in pojasni, zakaj je bilo podaljšanje pogodb za določen čas pri tožnici nezakonito. Sodišče svoje razloge jasno in natančno obrazloži v točkah 1 do 5 in proti koncu sodbe točke 19. Sodišče tudi obrazloži glede procesnih predpostavk, ki jih je tožnica morala izpolniti, da je sploh lahko vložila tožbo. Potrebno je poudariti tudi, da je sodišče vezano na tožbeni zahtevek tožnice, kar še dodatno pojasni, zakaj je izrek sodbe takšen kot je. Pritožba tudi navaja, da je sodišče zmotno uporabilo materialno

pravo, saj naj bi tožnica sama izpovedala, da so se s spremembo delovnega mesta spremenile tudi delovne naloge. Tožnica je že v svoji pripravljalni vlogi navedla, da je tekom zaposlitve pri toženi stranki, in sicer tudi pri zadnjem podaljšanju pogodbe, večino časa opravljala druga dela, ki niso vezana na B. projekt. O tem, da je večino časa opravljala druga dela izhaja iz že priložene elektronske pošte. Njene primarne naloge so bile vselej povezane s " ...", torej s pomočjo uporabnikom celotnega C., in sicer ne glede na to, kaj je določal projekt in kaj so določale konkretne pogodbe o *zaposlitvi*. Izpovedala je tudi, da se njeno delo ni spremenilo, ko se je spremenilo njeno delovno mesto iz poslovni sekretar VI na sistemski administrator VII/1. Priča D.D., ki je bil neposredni nadrejeni tožnici je prav tako izpovedal, da je tožnica v 80 % opravljala delo pomoči uporabnikom, ki je neodvisno od projekta, saj so bili kadrovske podhranjeni. Izpovedal je še, da je bilo njeno delo tekom celotne zaposlitve vseskozi isto in se ni spreminjalo. Tožnica priglaja pritožbene stroške postopka.

4. Pritožba ni utemeljena.

5. Pritožbeno sodišče je preizkusilo sodbo v izpodbijanem delu v mejah pritožbenih razlogov, pri čemer je v skladu z določbo drugega odstavka 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 s sprem.) in po uradni dolžnosti pazilo na absolutne bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7., 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje, ter 12. in 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri navedenem preizkusu je ugotovilo, da sodišče ni storilo zatrjevanih bistvenih kršitev pravil postopka in na katere pazi pritožbeno sodišče po uradni dolžnosti ter je ob pravilni uporabi materialnega prava pravilno in popolno ugotovilo dejansko stanje.

6. Sodišče prve stopnje je izvedlo dokaze s prečitanjem vseh listin v spisu, ki sta jih predložili tožnica in tožena stranka ter zaslišalo tožnico in priči E.E., D.D., na podlagi tako izvedenih dokazov ugodilo tožbenemu zahtevku ter razveljavilo sklep tožene stranke z dne 6. 10. 2015 in sklep Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja z dne 18. 11. 2015 ter odločilo, da ima tožnica s toženo stranko sklenjeno pogodbo o *zaposlitvi* za nedoločen čas od 30. 11. 2015. Pri tem je zavrnilo tožbeni zahtevek, da je tožena stranka dolžna tožnici izročiti v podpis pogodbo o *zaposlitvi* za nedoločen čas za delovno mesto sistemski administrator VII/1 s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te pogodbe z dne 23. 6. 2015. Sodišče prve stopnje je pri tem ugotovilo, da je imela tožnica s toženo stranko sklenjenih več pogodb o *zaposlitvi* in aneksov k *pogodbam*, s katerimi so se pogodbe o *zaposlitvi* podaljševale, in sicer:

- *pogodba* o *zaposlitvi* z dne 30. 9. 2011 za določen čas 1. 10. 2011 - 30. 9. 2013 za opravljanje dela na delovnem mestu poslovni sekretar VI, v C., Služba F. v okviru operacije A.,

- aneks o prevzemu javne uslužbenke v C. z dne 28. 3. 2012, aneks zaradi reorganizacije z dne 16. 11. 2012, aneks 1 z dne 30. 11. 2012, aneks 2 z dne 31. 12. 2012, aneks 3 z dne 28. 2. 2013, aneks 4 z dne 27. 6. 2013, ki so bili vsi podpisani zaradi spremembe organizacije toženke in s katerimi se delovno mesto tožnice ni spremenilo (so pa v aneksu zaradi reorganizacije z dne 16. 11. 2012, aneksu 1 z dne 30. 11. 2012, aneksu 2 z dne 31. 12. 2012, aneksu 3 z dne 28. 2. 2013, aneksu 4 z dne 27. 6. 2013 navedene naloge javne uslužbenke, ki se razlikujejo),

- aneks 5 z dne 15. 9. 2013 k pogodbi o *zaposlitvi* z dne 30. 9. 2011 zaradi spremembe akta o sistemizaciji toženke in nadaljevanja opravljanja dela v okviru operacije A. ter podaljšanja časa trajanja pogodbe o *zaposlitvi* do 30. 6. 2015, delovno mesto: sistemski administrator VII/1 v C., Služba F.,

- aneks 6 z dne 31. 4. 2014 zaradi spremembe akta o sistemizaciji toženke (pri navedbi delovnega mesta namesto enote: Služba F.: Služba za F. in A.),

- *pogodba o zaposlitvi* z dne 23. 6. 2015 za določen čas 1. 7. 2015 - 30. 11. 2015 za opravljanje dela na delovnem mestu sistemski administrator VII/1 v v C., Služba F. v okviru operacije A., zaradi spremembe obdobja zaključka del na projektu za opravljanje projektne dela v okviru operacije A.,

- aneks 1 z dne 31. 8. 2015 k pogodbi o *zaposlitvi* z dne 23. 6. 2015 zaradi spremembe akta o sistemizaciji toženke (pri navedbi delovnega mesta je spuščena enota G.),

- *pogodba o zaposlitvi* z dne 23. 11. 2015 za določen čas 1. 12. 2015 - 29. 2. 2016 za opravljanje dela na delovnem mestu sistemski administrator VII/1 v v C., Služba F. v okviru operacije A., zaradi začasno povečanega obsega dela v C. in zaradi zagona nove finančne perspektive 2014-2020.

7. Kot izhaja iz izvedenih dokazov, je tožnica je podala zahtevo za odpravo kršitev z dne 22. 9. 2015 in tožena stranka je njeno zahtevo s sklepom z dne 6. 10. 2015 zavrnila. V nadaljevanju je tožnica podala pritožbo na Komisijo za pritožbe iz delovnega razmerja, ki je njeno pritožbo zavrnila s sklepom z dne 18. 11. 2015. Tožnica je nato vložila tožbo 22. 12. 2015, ki je pravočasna.

8. Pritožbeno sodišče ocenjuje, da je neutemeljena pritožbena navedba o tem, da je sodišče v točki 14 v popolnem nasprotju s samim seboj navedlo, da pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas niso zakonite, ker je kot razlog opredeljena operacija A., v okviru katere je potekalo več projektov. Sodišče v točki 14 res zelo nerodno pojasni, iz katerih razlogov same pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas za projektno delo niso nezakonite, pri čemer pritožbeno sodišče ocenjuje, da so pritožbene navedbe iztrgane iz konteksta celotne sodbe, saj sodba sodišča na več mestih navaja, iz katerih razlogov same pogodbe o *zaposlitvi* (oziroma aneksi) ne bi bile nezakonite, ob tem pa jasno obrazloži, da je tožnica izpovedala, da je bila njena primarna naloga pomoč uporabnikom tožene stranke (...), in to praktično ves čas sklepanja njenih pogodb o *zaposlitvi*, to je od 30. 9. 2011 pa vse do 29. 2. 2016. Bistveno enako je izpovedal tudi D.D., sicer tožnici neposredni nadrejeni, ki je v celoti poznal, kaj je tožnica vsakodnevno delala. Delovno razmerje se lahko sklene za čas trajanja projektov oziroma za čas povečanja obsega dela kot to določa tretji odstavek 69. člena Zakona o javnih uslužbencih, pri čemer tako ZDR kot ZDR-1 določata v 53. oziroma 55. členu omejitvev sklepanja pogodb o *zaposlitvi* za določen čas (takoimenovano veriženje pogodb). Delodajalec sicer ne sme skleniti ene ali več zaporednih pogodb o *zaposlitvi* za določen čas za isto delo, katerih neprekinjen čas trajanja bi bil daljši kot dve leti, pri čemer to sicer ne velja za projektno organizirano delo (11. točka 54. člena ZDR-1), ob navedenem pa četrti odstavek 55. člena ZDR-1 določa, da se lahko v primeru projektne dela sklene *pogodba* za določen čas za obdobje, daljše od dveh let, če projekt traja več kot dve leti in če se *pogodba* o *zaposlitvi* sklene za čas trajanja projekta.

9. Sodišče ni storilo absolutne bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, saj sodba nima pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, izrek ni nerazumljiv in ne nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe oziroma, da sodba vsebuje razloge o odločilnih dejstvih, ti razlogi so jasni in si med seboj niso v nasprotju. Kot že navedeno, pa je obrazložitev sodbe na nekaterih delih zelo nerodna, vendar po oceni pritožbenega sodišča ni podana bistvena kršitev pravil postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, saj sodišče le navaja, iz katerih razlogov pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas same po sebi ne bi bile nezakonite ob upoštevanju veljavne zakonodaje. Kot navaja tudi sama pritožba je zaslišana priča tožničin nadrejeni izpovedal, da je tožnica praktično delala 80 % na drugih projektih, kot je sama povedala, je delala "v bistvu vse", pri čemer je delala večino časa na "...". Priča D.D. - tožničin neposredni

nadrejeni je jasno in prepričljivo izpovedal, da so uporabljali zaposlene uslužbenke na vseh delih iz razloga, ker niso mogli zaposliti drugih uslužbencev, ob tem sta tudi sicer obe priči tako D.D. kot E.E. izpovedali, da se tožnično delo poslovni sekretar VI oziroma sistemski administrator VII/1 ni nič spremenilo.

10. Za odločitev je tako pomembna zlasti ugotovitev sodišča, da je tožnica praktično delala isto delo več kot dve leti, pri čemer je šlo za projektno delo A., kar je sicer financirala B. le v manjšem delu cca 20 %, saj je tožnica opravljala redno delo za uporabnike "... " večino časa, to je 80 %, in to praktično ves čas zaposlitve od 1. 10. 2011 do 29. 12. 2016. "... " pa pomeni opravljanje dela za redne uporabnike, ki ne opravljajo dela na projektu A.. D.D. je izpovedal, da je bila tožnica zaposlena za projekt, ker so imeli finančna sredstva, da pa je delala v bistvu vsa dela zaradi pomanjkanja javnih uslužbencev. Sodišče je pri tem tudi pravilno ugotovilo, da pogodbe o *zaposlitvi* niso bile sklenjene za čas trajanja projekta, kot že navedeno pa je tožnica večino dela delala na rednem delu v večini 80 %. Zaradi navedenega je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da so bile tožnične pogodbe o *zaposlitvi* za določen čas sklenjene nezakonito in je štelo, da je pri tožnici prešlo delovno razmerje v nedoločen čas.

11. Ob tem ni mogoče slediti tudi pritožbenemu ugovoru, da je sodišče ugotovilo le, da ima tožnica s toženo stranko sklenjeno pogodbo o *zaposlitvi* za nedoločen čas od 30. 11. 2015 dalje, kar naj bi bilo v nasprotju z razlogi sodbe. Pritožbeno sodišče navaja, da je sodišče odločalo glede na postavljen tožbeni zahtevek tožnice in ugotovilo, da ima tožnica sklenjeno pogodbo o *zaposlitvi* od 30. 11. 2015, presoјalo pa je vse pogodbe o *zaposlitvi* glede na trditve tožnice podane že v tožbi.

12. Zaradi navedenega je pritožbeno sodišče pritožbo tožene stranke kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje v izpodbijanem delu, za kar je imelo pravno podlago v določilih 353. člena ZPP.

13. Pritožbeno sodišče je odločilo, da tožnica sama krije svoje stroške odgovora na pritožbo, saj odgovor na pritožbo ni prispeval k rešitvi spora. Odločitev o pritožbenih stroških postopka temelji na določilih 165. člena ZPP.

Datum zadnje spremembe: 23.05.2017